Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Georgeta Grozav
Dosarul nr. 2rc-37/25 (2-25011346-02-2rc-03032025)

D E C I Z I E

30 iunie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența sa:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Nicolae Ghedrovici și Diana Corlăteanu

examinând fără participarea părților, recursul declarat de SRL „Didactica”,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 7 februarie 2025, prin care s-a admis cererea cu privire la asigurarea acțiunii,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „BMS Aesthetic Clinic” împotriva SRL „Didactica” cu privire la declararea nulă a notificării din 16 octombrie 2023 privind rezoluțiunea contractului de locațiune nr.01/24 din 22 februarie 2024 și declararea nulă a rezoluțiunii din 16 octombrie 2024 a contractului de locațiune nr. 01/24 din 22 februarie 2024,

A C O N S T A T A T:

Circumstanțele cauzei:

La 27 ianuarie 2025, SRL „BMS Aesthetic Clinic”, reprezentată de avocatul Terioșchin Denis s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Didactica” cu privire la declararea nulă a notificării din 16 octombrie 2023 privind rezoluțiunea contractului de locațiune nr.01/24 din 22 februarie 2024 și declararea nulă a rezoluțiunii din 16 octombrie 2024 a contractului de locațiune nr. 01/24 din 22 februarie 2024.

Concomitent, reclamanta a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, și anume, interzicerea SRL „Didactica” și administratorului Vrancean Vitalie să evacueze SRL „BMS Aesthetic Clinic” din spațiul închiriat, situat în mun. *****, de a interzice SC „Didactica” SRL și administratorului Vrancean Vitalie, să creeze obstacole SRL „BMS Aesthetic Clinic” în posesia și folosința bunului imobil închiriat, situat în mun. ***** interzicerea SRL „Didactica” și administratorului Vrancean Vitalie, să înainteze cererea introductivă privind constatarea

insolvabilității SRL „BMS Aesthetic Clinic”, interzicerea SRL „Didactica” și administratorului Vrancean Vitalie, să înstrăineze bunul imobil, situat în *****

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 31 ianuarie 2025 s-a respins cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare înaintată de avocatul Denis Terioșchin în interesele SRL „BMS Aesthetic Clinic” (f.d. 128-130).

La 7 februarie 2025, avocatul Denis Terioșchin în interesele SRL „BMS Aesthetic Clinic” a **solicitat repetat asigurarea** acțiunii prin emiterea unei încheieri privind suspendarea executării/efectelor juridice a actului juridic – notificării SRL „Didactica” din 16 octombrie 2024 privind rezoluțiunea contractului de locațiune nr. 01/24 din 22 februarie 2024 și suspendarea efectelor juridice de rezoluțiune a contractului de locațiune nr. 0124 din 22 februarie 2024, încheiat între SRL „Didactica” și SRL „BMS Aesthetic Clinic” și interzicerea SRL „Didactica” să evacueze forțat SRL „BMS Aesthetic Clinic” din bunul imobil, situat în mun. *****, cu nr. cadastral *****

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 7 februarie 2025, s-a admis cererea de asigurare a acțiunii înaintată de avocatul Denis Terioșchin în interesele SRL „BMS Aesthetic Clinic”. *S-a* ***suspendat executarea/efectelor juridice*** *a actului juridic – notificării SRL „Didactica” din 16 octombrie 2024 privind rezoluțiunea contractului de locațiune nr. 01/24 din 22 februarie 2024 şi suspendarea efectelor juridice de rezoluțiune a contractului de locațiune nr. 0124 din 22 februarie 2024, încheiat între SRL „Didactica” şi SRL „BMS Aesthetic Clinic”. S-a interzis SRL „Didactica” să evacueze forțat SRL „BMS Aesthetic Clinic” din bunul imobil, situat în mun. Chişinău, str. Columna, 118, cu numărul cadastral* ***** (f.d. 18-19)

Solicitarea recurentului:

Invocînd dezacordul cu încheierea primei instanțe, la 17 februarie 2025, SRL „Didactica” a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 7 februarie 2025. (f.d. 21-24).

Argumentele recurentului:

În argumentarea cererii de recurs, SRL „Didactica” a invocat că, încheierea instanței de fond, este neîntemeiată.

A menționat că, în conformitate cu motivarea cererii de chemare în judecată, SRL „Didactica” ar datora societății reclamante SRL „BMS Aesthetic Clinic” mijloace bănești în sumă de 3 723 934 de lei, fapt care nu corespunde realității.

Totodată, a relatat că, între SRL „BMS Aesthetic Clinic” și SRL „Didactica” au fost încheiate mai multe contracte de împrumut, iar din documentele de evidență contabilă rezultă că, suma reală datorată este de doar 142 000 de lei, cu aproximativ 26 de ori mai puțin decât suma invocată de reclamantă.

De altfel, conform pct.2.5. din contract, părțile au convenit de comun acord asupra posibilității achitării sumei locațiunii prin compensare. Contractele de împrumut și contractul de locațiune nu sunt interdependente. Interdependența în cazul de față trebuia să creeze o legătură în care executarea unuia depinde de executarea celuilalt, cu alte cuvinte legate printr-un scop comun. Neexecutarea contractului de locațiune de către SRL „BMS Aesthetic Clinic” nu prevede posibilitatea de neexecutare a contractului de împrumut de către SRL „Didactica” și viceversa. Legislația civilă a Republicii Moldova permite compensarea datoriilor între părți, dar nu transformă automat două contracte distincte în contracte interdependente.

Prin urmare, nu există nicio legătură de cauzalitate între datoria SRL „Didactica” și posibilitatea că SRL „Didactica” va încerca să întreprindă anumite acțiuni de rea-credință din acest motiv. Or, motivele care au stat la baza, rezoluțiunii contractului de locațiune și evacuarea forțată a SRL „BMS Aesthetic Clinic”, care au fost impuse din cauza înrăutățirii bunului închiriat și neplata sumelor datorate conform contractului de locațiune de către SRL „BMS Aesthetic Clinic” nu reziliază contractele de împrumut.

Consideră că, instanța de judecată a reținut în mod eronat necesitatea asigurării acțiunii, întrucât aceasta nu va contribui efectiv la executarea ulterioară a hotărârii judecătorești și nici nu va garanta realizarea dreptului subiectiv al reclamantului din simplu motiv, că pârâta nu a întreprins și nici nu are de gând să întreprindă nici o acțiune de rea-credință.

Invocarea de către societatea reclamantă a pretinsului comportament inconsecvent și de rea-credință este lipsită de fundament faptic, legal și denotă o interpretare superficială a cazului.

La 8 mai 2025, ora 13:51, avocatul Denis Terioșchin, în interesele SRL „BMS Aesthetic Clinic” prin e-mail a expediat referință asupra cererii de recurs. (f.d. 42-44)

Suplimentar, la 10 mai 2025, ora 15:40, avocatul Denis Terioșchin, în interesele SRL „BMS Aesthetic Clinic” prin e-mail a prezentat înscrisuri în susținerea referinței, și anume, încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 6 mai 2025, de transmitere spre conexare cu cauza civilă, inițiată la cererea SRL „Didactica”, cerere introductivă de intentare a procesului față de SRL „BMS Aesthetic Clinic”, încheierea din 12 februarie 2025 și încheierea din 18 februarie 2025, raportul vizitei fiscale din 26 martie 2025, raportul administratorului autorizat privind verificarea temeiurilor de intentare a procesului de insolvabilitate și cerere de strămutare. (f.d.45-67)

Prin încheierea Curții de Apel Centru din 12 mai 2025, s-a amânat ședința instanței de recurs pentru 30 iunie 2025, ora 09:00. (f.d.69-72)

La 4 iunie 2025, ora 19:25, prin e-mail, avocatul Denis Terioșchin, în interesele SRL „BMS Aesthetic Clinic” a depus referință suplimentară pe marginea cererii de recurs, anexând hotărârea din 29 mai 2025, prin care a fost respinsă cererea introductivă ca neîntemeiată. (f.d.74-81)

La 30 iunie 2025, ora 8:05, SRL „Didactica” prin e-mail a depus replică scrisă la referința SRL „BMS Aesthetic Clinic”. (f.d.83-85)

Termenul de declarare a recursului:

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei rezultă că încheierea contestată a fost emisă la 7 februarie 2025, iar cererea de recurs a fost depusă la 17 februarie 2025, în interiorul termenului legal de 15 zile. (f.d. 21-24)

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul este întemeiat și pasibil de a fi admis din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Conform art.427 lit. c) Cod de procedură civilă instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, soluționând prin decizie problema în fond.

Norma cuprinsă la art. 174 Cod de procedură civilă stabilește că, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În condițiile art. 175 alin. (1), (2) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept: a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane; a[1]) să noteze acțiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pârâtului; b) să interzică pârâtului săvârșirea unor anumite acte; c) să interzică altor persoane săvârșirea unor anumite acte în privința obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pârât sau îndeplinirea unor alte obligații față de el; d) să suspende vânzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acțiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar); e)

să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.

Judecătorul sau instanța dispune, la cererea participanților la proces, aplicarea și a altor măsuri de asigurare a acțiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acțiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depășește valoarea acțiunii.

În acest context Colegiul notează că, asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Indiferent de forma aplicabilă, **măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii**, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.

Astfel, Colegiul subliniază că, pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, în baza probelor și argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În această ordine de idei, Colegiul reține că stabilirea oricărei restricții față de pârât, prin măsurile de asigurare a acțiunii, se permite **doar în cazuri excepționale**, în baza unor temeiuri expres prevăzute de Codul de procedură civilă.

Instanța de recurs relevă că, la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există pericolul in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

În același timp, asigurarea acțiunii trebuie să corespundă scopului legitim şi să fie proporțională, adică ingerințele în drepturile pârâtului trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecția anticipată a drepturilor reclamantului.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei și motivele invocate de recurent, Colegiul judiciar constată că, instanța de fond eronat a reținut starea de fapt și a aplicat cadrul legal situației.

Colegiul judiciar învederează că, *obiectul litigiului dedus judecății îl constituie declararea nulă a notificării din 16 octombrie 2024 privind rezoluțiunea din 16 octombrie 2024 a contractului de locațiune nr.01/24 din 22 februarie 2024 și eliberarea spațiului închiriat, rezoluțiunea din 16 octombrie 2024 a contractului de locațiune nr.01/24 din 22 februarie 2024.*

Prin cererea de asigurare, reclamanta SRL „BMS Aesthetic Clinic", reprezentată de avocatul Terioșchin Denis **a solicitat** asigurarea acţiunii, prin **suspendarea executării/efectelor juridice a** actului juridic – **notificării SRL „Didactica"** din 16 octombrie 2024 privind rezoluțiunea contractului de locațiune nr. 01/24 din 22 februarie 2024 **și suspendarea efectelor juridice de rezoluțiune a contractului de locațiune** nr. 0124 din 22 februarie 2024, încheiat între SRL „Didactica" și SRL „BMS Aesthetic Clinic" și interzicerea SRL „Didactica" să evacueze forțat SRL „BMS Aesthetic Clinic" din bunul imobil, situat în mun. *****, cu nr. cadastral *****

În debut, Colegiul civil ține să sublinieze că, notificarea privind rezoluțiunea contractului de locațiune nu reprezintă în sine un act juridic, după cum consideră reclamanta SRL „BMS Aesthetic Clinic", dar este un act preparatoriu, un act de procedură utilizat în procesul de comunicare a unui act juridic sau a unei informații într-un scop juridic (art. 22 Cod civil).

Instanța de recurs relevă că, la actele cauzei au fost anexate doar acțiunea, încheierea de acceptare a cererii de chemare în judecată din 31 ianuarie 2023, încheierea de respingere a cererii de asigurare a acțiunii din 31 ianuarie 2025, cererea repetată privind asigurarea acțiunii și încheierea propriu zis care se contestă, **însă lipsește** dovada notificării privind rezoluțiunea contractului de locațiune nr. 01/24 din 22 februarie 2024, **cu instituirea unui termen de eliberare a spațiului închiriat**, precum și contractul de locațiune nr. 01/24 din 22 februarie 2024, precum și contractele de împrumut la care se face referire.

În dovedire, instanța de recurs remarcă că, recurenta nu neagă existența datoriei față de societatea intimată, însă se afirmă că suma reală datorată este de doar 142 000 de lei, cu aproximativ 26 de ori mai puțin decât suma invocată de reclamantă.

Colegiul judiciar reiterează că, asigurarea acțiunii trebuie să corespunsă scopului legitim și să fie proporțională, adică ingerințele în drepturile pârâtei

trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecție anticipată a drepturilor reclamantului. Depășirea scopului asigurării echivalează cu încălcarea gravă a drepturilor pârâtului în cadrul procesului civil.

În acest sens, Colegiul civil conchide că, instanța ierarhic inferioară a omis să argumenteze necesitatea instituirii măsurilor de asigurare prin prisma aprecierii pericolului eventualei imposibilități de executare ținut de substanța obiectului acțiunii.

Totodată instanța de recurs remarcă că, legislația procesuală civilă lasă judecătorului posibilitatea de a aprecia întinderea şi caracterul real și ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamant.

Astfel, în contextul aplicării măsurilor asiguratorii, Curtea Europeană a subliniat că, atât în procesul penal, cât şi în procesul civil, este importantă demonstrarea existenţei riscului întârzierii aplicării măsurii (*periculum in mora*) (*a se vedea DCC nr.55 din 4 mai 2023, § 56; Fabrizio Stefano Piras v. San Marino (dec.), 27 iunie 2017, § 53*).

De asemenea, în jurisprudenţa sa, Curtea a reţinut că măsurile provizorii, aplicate în fiecare caz separat examinat de instanţa de judecată, ţin de substanţa obiectului acţiunii. Instanţa urmează să dispună măsura provizorie, care menţine starea de fapt pe durata examinării cauzei, în circumstanţe în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei pagube ireparabile (HCC nr. 31 din 1 octombrie 2013, §72).

Așadar, atunci când există riscul ca o măsură să impună o sarcină excesivă, trebuie să existe anumite garanții procedurale, astfel încât să se asigure că funcționarea sistemului și impactul acestuia asupra drepturilor de proprietate ale solicitantului nu sunt nici arbitrare, nici imprevizibile (*a se vedea, de exemplu, Džinić v. Croația, 17 mai 2016, § 68*).

În această ordine de idei, Colegiul judiciar notează că, conform art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii. Astfel, legiuitorul a pus în sarcina solicitantului prezentarea unor probe pertinente, care ar justifica necesitatea asigurării acțiunii.

Prin urmare, instanța de recurs menționează că, măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanța de judecată țin de substanța obiectului acțiunii. Instanța urmează să dispună măsura provizorie, care menține starea de fapt pe durata examinării cauzei, în circumstanțe, în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile.

Astfel, solicitarea formulată de societatea reclamantă/intimată cu privire la asigurarea acțiunii, prin suspendarea executării/efectelor juridice a notificării SRL „Didactica” din 16 octombrie 2024 privind rezoluțiunea contractului de locațiune

nr. 01/24 din 22 februarie 2024 și suspendarea efectelor juridice de rezoluțiune a contractului de locațiune nr. 0124 din 22 februarie 2024, în modul în care a fost formulată de reclamantă nu se regăsește prin prisma art. 175 Cod de procedură civilă.

Concomitent, Colegiul civil observă că, instanța de fond prin suspendarea executării efectelor notificării, subtil ar putea atinge și fondul cauzei, la această fază a procesului.

În acest sens, Colegiul judiciar apreciază ca fiind prematură și incorectă soluția instanței de fond, cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare, așa cum a fost menționat.

Mai mult, asigurarea acțiunii civile este o măsură care implică anumite restricții și imixtiuni în sfera drepturilor pârâtului. Astfel, la caz nu este întrunit caracterul de rațională și temeinicie a cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare. Aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii impune limitări serioase în exercitarea drepturilor civile ale persoanei și nu poate fi dispusă în mod expres, având la bază simple afirmații, ci urmează a fi demonstrat efectiv existența riscurilor justificative. Or, măsura în cauză limitează drepturile patrimoniale fundamentale ale persoanei apărate de art.46 al Constituției Republicii Moldova și art.1 din Protocolul nr.1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Măsura sechestrului asupra bunurilor reprezintă o ingerință directă în exercitarea dreptului său de proprietate. Prin urmare, încălcarea de către stat a acestui drept, urmează a fi realizată doar în circumstanțe excepționale, cu asigurarea unui echilibru justificativ între interesele generale ale societății în coraport cu interesele individuale.

Colegiul judiciar accentuează că, în jurisprudenta CEDO, principiul egalității armelor semnifică tratarea egală a părților pe toată durata desfășurării procedurii în fața unui tribunal, fără ca una din ele să fie avantajată în raport cu cealaltă parte din proces. Acest principiu-unul din elementele noțiunii mai largi de proces echitabil- impune fiecărei părți să i se ofere posibilitatea rezonabilă de a-și susține cauza sa în condiții care să nu o plaseze într-o situație de net dezavantaj în raport cu „adversarul” ei (*cauza Ankerl contra Suediei, hotarârea din 18 februarie 1997; cauza Niderost - Huler contra Suediei, hotărârea 1997-I/24 noiembrie 1997*).

În același timp, Colegiul civil reiterează că, pe lângă faptul că scopul măsurilor de asigurare este de a conserva o anumită situație legală sau de fapt pentru a proteja drepturile părții interesate, acestea urmează a fi proporționale, adică ingerințele în drepturile pârâtului trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecția anticipată a drepturilor reclamantului.

Deci, Colegiul evidențiază că reclamanta/intimată SRL „BMS Aesthetic Clinic” nu a prezentat careva probe, care să demonstreze existența riscului

imposibilității punerii în executare a eventualei hotărâri judiciare de admitere a acțiunii.

Prin urmare, Colegiul civil conchide că, instanța de fond eronat a opinat cu privire la faptul că neaplicarea măsurilor de asigurare în raport cu pârâta SRL „Didactica” ar duce la o situație de imposibilitate a executării unei eventuale hotărâri.

Reieșind din faptul că, argumentele recursului declarat de SRL „Didactica” sunt întemeiate, instanța de recurs consideră necesar de a admite recursul, a casa încheierea instanței de fond, soluționând prin decizie problema respectivă, cu respingerea cererii depuse de SRL „BMS Aesthetic Clinic” cu privire la suspendarea executării efectelor juridice a actului juridic – notificării vizate în speță și a efectelor de rezoluțiune a contractului de locațiune.

În conformitate cu art. 425, 427 lit. c) și 428 ale Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

D E C I D E:

Se admite recursul declarat de SRL „Didactica”.

Se casează încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 7 februarie 2025, și se soluționează prin decizie problema în fond, prin care:

Se respinge cererea înaintată de SRL „BMS Aesthetic Clinic”, reprezentată de avocatul Denis Terioșchin cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Nicolae Ghedrovici

Diana Corlăteanu